

פרשת ויקרא

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- א. ציווי הבאת הקרבנות
- ב. דיני קרבן האשם ופירוטם
- ג. איסור אכילת חלב ודם
- ד. דיני חטאת כהן משיח
- ה. דיני חטאת יחיד
- ו. דיני קרבן שלמים
- ז. דיני חטאת העלם דבר
- ח. דיני חטאת נשיא
- ט. דיני קרבן עולה ויורד
- י. דיני המנחות
- יא. דיני עולת העוף
- יב. דיני קרבן עולה
- יג. מנחת ביכורים

שאלה לשולחן השבת

"ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר"

כאן ובעוד מקומות בתורה, נקרא המשכן בשם: 'אהל מועד'. אך במקומות אחרים בתורה, לעיתים נקרא בשם 'משכן' או 'משכן ד', כמו בפרשת קרח: "לעבד את עבדת משכן ד".

ובמיוחד בפרשת פקודי, שמופיעים שני הלשונות יחד: "ותכל כל עבודת משכן אהל מועד".

ויש לבאר מפני מה נשתנה השם והאם זהו אותו המקום בדיוק או שאלו חלקים שונים של המשכן.

מטרת השאלה
הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצדף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו לרצונו לפני ד'"

הגמרא (קידושין ז). כותבת שהאומר על בהמתו 'רגלה של זו עולה' אזי הקדושה פושטת בכל גוף הבהמה וכולה מוקדשת לקרבן עולה. זאת בשונה ממקרה שאדם יאמר לאישה 'הרי חציין מוקדשת לי', שבמקרה כזה אין היא מוקדשת כלל. והסיבה לכך היא מפני שהבהמה ברשותו של האדם היא ואין לה דעת עצמאית להתנגד להחלטה, מה שאין כן אישה, שאינה ברשותו ויש לה דעת, וממילא רק אם היא תסכים היא תתקדש, אבל אין אפשרות שהקידושין יחולו על כולה אם הסכימה רק על חצייה. ודבר זה רמוז בפסוק כך: "אם עולה קרבנו", אם בא להקדיש עולה לקרבן, "מן הבקר" חלק מגוף הבקר שברשותו, "זכר תמים יקריבנו" הקדושה חלה על כולו ויש להקריב קרבן שלם. ואל תתמה מדוע באישה הדין שונה, שכן כאן הדבר תלוי רק ברצונו שכתוב: "לרצונו לפני ד'". (ילקוט האורים בשם ה'תבואות יקב')

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים" (פרשת זכור)

נהגו ישראל לקרוא בכל שנה בשבת שלפני פורים פרשת זכור כדי לקיים את מצוות זכירת מעשה עמלק. וביארו (החת"ס התורה תמימה ועוד), שתיקנו לקרוא פעם ב"ב חודש כי זמן שכחה הוא י"ב חודש וכן סתם ייאוש בעלים וכן גזירה על המת שישתכח לאחר י"ב חודשים. לפי זה, יש לתמוה מדוע לא נאמר לכל גר שעליו לשמוע קריאת 'זכור' מיד כשמתגייר, שהרי לא שמע בחיוב את הקריאה בשבת זכור? ויש לומר: א. אין גדר הזכירה פעם אחת בשנה תלוי דווקא במציאות זיכרון הלב והשכחה באדם שכל י"ב חודש הוא זכור, אלא שיהיה הדבר 'זכור' ושיהיה הדבר מוזכר פעם אחת בשנה שעל ידי זה נחשב שהדבר עומד וזכור, וממילא אין הדבר תלוי במשך הזמן שעבר מאז הפעם שעברה אלא שכל שמזכירים את הדבר פעם אחת בשנה, דיו. (בן מלך) ב. המג"א כתב שכשאומרים 'וקרבנו לשמך הגדול' הוא כזכירת מחיית עמלק שהרי אין השם שלם עד שימחה עמלק. ג. השאירו שיקרא ככל ישראל כדי שלא ייבהל מיד בהתחלה כשישמע על מצווה זו. ד. יש דעות שמצוה זו היא מצוה פעם בשנה ולא מצוה יום-יומית. ה. מי שכבר זכר וידע מהעניין זה עליו יש איסור לשכוח והוא קורא בכל שנה, אבל גר לא יודע עדיין ולא צריך להצריכו לקרוא בזמן שונה. ו. לא יכולים להוציא ספר תורה לקרוא בשביל היחיד. ז. גר פחות שייך במצוה זו שהרי אינו יכול לומר זכור את אשר עשה לך עמלק. ח. המצוה היא לזכור את מחיית עמלק פעם בשנה וכל עוד לא עברה שנה זה בסדר. ט. עצם זה שבא גוי והתגייר ונכנס תחת כנפי השכינה - אין לך מחיית שיטת עמלק שבא לקרר, גדולה מזו. י. החיוב הוא חיוב על הציבור. יא. חז"ל תיקנו ועקרו את המצוה ש'והימים האלה נזכרים ונעשים' שכל החיוב יחול רק בסמיכות לחג הפורים. יב. גרים הם לא בני מלחמה גינהו כי אין להם זכות אבות ולכן אינם חייבים כנשים. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת' תשפ"ב)

מתנת פורים לכל השנה!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:
052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם.
זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!
השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'בייז'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. מובא לקרבן אשם
- ב. מנחה העשויה משעורים
- ג. "והשיב את ה_____ אשר _____"
- ד. אסור לאוכלו
- ה. הקרבה על גבי המזבח קרויה גם:
- ו. נאמר כשסומכים על קרבנות אשם וחטאת
- ז. כשר לשחיטת הקרבנות
- ח. דומה לשומן אבל אסור באכילה
- ט. את פר החטאת שורפים במקום _____
- י. חצר הכבד
- כ. איברי בעלי חיים המוזכרים בפרשה (5)
- ל. "_____ אשה _____ ניהוח"
- מ. סוגי מנחות מטוגנות (2)
- נ. דבר מטמא שמוזכר בפרשה
- ס. ממרכיבי המנחות, החרבות והבלולות
- ע. כינוי לכליות בפרשה
- פ. חלק מהבהמה המוקרב יחד עם הראש
- צ. מקום המליקה
- ק. מקום במזבח שם נותן הכהן מן הדם
- ר. ביכורים ושתי הלחם נקראים 'קרבן _____'
- ש. בו מושחים את הרקיקים
- ת. בעל חיים שמוקרב

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. אדם המביא חטאת מיחדת אם חוטא
- ב. כך מובאת מנחת הביכורים (מנחת העומר)
- ג. מי שעבר עבירה ב_____ - מביא קרבן חטאת
- ד. לחלק זה במזבח שופכים את שיירי הדם
- ה. מובאת עם רוב המנחות
- ו. "_____ יוסף עליו"
- ז. סוג בעל חיים שמוקרב
- ח. חייבים לשים אותו על כל הקרבנות
- ט. שלב אחד לפני 'ניתוח' בסדר ההקרבה
- י. כך מובא אביב מנחת ביכורים
- ך. כך קרוי צד המזבח, שעליו מזים הדם הזבח
- ל. הוא מביא מן העופות לקרבן עולה ויורד
- ם. קרבן הבא מזכרים ומנקבות
- ן. מקריב את הקרבנות
- ס. כך מתרגם אונקלוס את המילה - 'ושחט'
- ע. יש להזות מדם חטאות הפנימיות _____ פעמים
- ף. יש למלוך את העוף ממול ל -
- ץ. נלקח מהמנחה ומוקרב
- ק. מילה נרדפת לגזל
- ר. הכהן המשיח צריך להביא אותו אם חטא
- ש. אסור להקטיר ממנו להשי"ת
- ת. קרבן המוזכר בפרשה

כתרומו

דבא פריה נקיא דעלייה מיליה מתקבצין אונקלוס נכנסה לעברית של רמנו.

"קיד המזבח" (א,טו) = "נותל". המילה העברית 'נותל' הנרדפת ל: 'קיר', 'נד', 'חומה'. (למרות שזו מילה המופיעה בשיר השירים: "עומד אחר כתלנו", נראה שמקור המילה מארמית)

מן המדרש

"ושמעה קול אלה". כאן הוא שכתוב (משלי כט,כד): "חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד". מעשה בשלטון (מושל) אחד, שהיה הורג את הקבלנים (הסוחרים בסחורות גנובות) ומתיר את הגנבים, והיו הכל מליזים עליו שאינו עושה משפט כראוי. מה עשה? הוציא כרוז במדינה וקרא לכל העם להתאסף. לאחר שהתקבצו, הביא לשם חולדות ונתן לפניהן מנות, והיו החולדות נוטלות את המנות ומוליכות אותם לחורים שלהן. למחר הוציא כרוז נוסף בו קרא לכולם להתאסף בשנית ושוב הביא חולדות ונתן לפניהן מנות, אך הפעם לפני כן סתם את הכניסות לחוריהן. היו החולדות נוטלות את המנות ומוליכות אותן לחורים, אך כשמצאו את החורים סתומים, חזרו והחזירו את המנות למקומן. בכך הוכיח המושל שבגניבות אשמים הקבלנים ולא הגנבים (כאמרת האנשים: 'לא העכבר גונב, אלא החור גונב'). הרי מן השלטון, מן המעשה מניין? ראובן גנב לשמעון ולוי ידע מכך, אמר ראובן ללוי: "אל תלשין עלי ואשתתף אתך במחצית הגניבה". למחרת נכנסו לבית הכנסת ושמעו את החזן מכריז ושואל "מי גנב לשמעון?". ולוי נמצא שם, הלוא נתנה תורה דין וגמול: "והוא עד או ראה או ידע" וגו'. (ע"פ מדרש רבה וילקוט שמעוני)

מילה בפרשה

**מיד לפניו עומד טעם,
ולפניו- בו נענה נביא שם,
מלשון כרית מלאה בנוצות,
וכך גם נקראות המלילות.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 4 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

ושפני טמוני חול

איזה קטע בתפילה מזרכב מפסוקים מארבעה פרקי תהילים שונים?

"ויקרא אל משה"

ידוע שמחמת ענוונותו של משה כתב הוא את הא' של ויקרא קטנה. ובגמרא במסכת סוטה (מט:): כתוב: "משמת רבי, בטלה ענווה ויראת חטא. אמר ר' יוסף לתנא אל תתני ענווה דאיכא אנא". דהיינו שאמר ר' יוסף שלא בטלה הענווה כיון שהוא עדיין בחיים. והרבה קולמוסים נשתברו בניסיון להסביר את דבריו, שעל פניו אינם עולים בקנה אחד עם מידת הענווה. ופורסם בשם הגר"א, שבירושלמי מוזכר אמורא אחד ששמו היה 'אנא', ושאליו התכוון ר' יוסף בדבריו. אמנם, כששמע המהרי"ל דיסקין את הדברים האלו הגיב על אתר, שלא יתכן שיצאו הדברים האלו מפי הגר"א, שכן בכל התלמוד הירושלמי אין אמורא ששמו אנא.

שעשועי דאורייתא

"ויקרא אל משה"

אלו שמות פרשות נוספות בתורה מסתיימים באות א'?

(8 תשובות)

מצאו נא בפרשה:

1. אות קטנה (זעירא).

2. מילה בת 3 אותיות המופיעה 3 פעמים באותו הפסוק. (בניקוד משתנה)

3. ארבעה פסוקים שמתחילים באות ו' ומסתיימים באות א', כשם הפרשה: ויקרא.

4. שמות של 3 פרשות בתורה. (כתיב)

5. שמות של שני שבטים.

6. שש מילים רצופות בנות שלוש אותיות.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום קדוש אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף"

2. "והזה מדם החטאת על קיר המזבה והנשאר בדם ישפך אל יסוד המזבה חטאת הוא"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: על אלו אמוראים מסופר שכבר מקטנותם היו חריפים וחכמים? - על אביי ורבא. ששאל אותם רבה למי מברכים וידעו לענות. (ברכות מה). **לסדר את הפרשה** - אשר פתח אהל מועד". **חידון א' ת'** - איל, ביכורים (העומר), גזלה גזל, דם, הקטרה, וידוי, זר, חלב, טהור, יותרת, כבד כרעיים כליות כנפים כסלים, לחם לריח, מחבת מרחשת, נבלה, סולת, עצה, פדר, צוואר, קרנותיו, ראשית, שמן, תור. **חידון א' ת' הפוך** - נשיא, אביב, שגג, יסוד, לבונה, וחמישיתו, עז, מלח, הפשט, קלוי, ירך, דל, שלמים, כהן, ויכוס, שבע, עורף, קומץ, עושק, פר, דבש, חטאת. **שעשועי דאורייתא** - נשא, בא, וירא, כי תשא, וארא, ויצא, כי תצא, כי תבוא. 1. ויקרא. 2. "אשם הוא אשם אשם לד". 3. "ונתת עליה... הוא", "והוציא את הפר... הוא", "וסמך ידו... הוא", "והזה מדם... הוא". 4. קדשים, חקת, ראה. 5. יוסף, אשר. 6. "נפש אשר תגע בכל דבר טמא". **מילה בפרשה פקודי** - תרשיש. "האבן יפה ויקרה באמת" - האבן תרשיש מאבני החושן, "שר פרסי היא הולמת" - השר של אחשוורוש הפרסי: 'תרשיש', "עם יווגי קדום הוא נועד" - אחד מהבנים של יון נקרא תרשיש, "ואותה נביא קבע ליעד" - יונה ניסה לברוח לתרשיש. **טמונות בפרשה** - 1. "מדם החטאת באצבעו" (ד,כה). 2. "קול אלה" (ה,א). 3. "חלות" (ב,ד). 4. "תשיג ידו... תורים" (ב,ה). 5. "הכבד" (ג,ד). 6. "ג' מתנות" (רש"י ב,ה). 7. "ושילם אותו בראשו" (ה,כב). 8. "תקריב מלח" (ב,יג). 9. "שתי מתנות שהן ארבע" (רש"י ג,ח). 10. "בנצתה" (א,טז). 11. "במחבת" (ב,ה). 12. "המזבח" (א,ה). 13. "לא תגיע ידו די שה" (ה,ז). **טמונות בהפטר** - 1. "אגג מלך עמלק" (טו,ח). 2. "וקול הבקר אשר אנכי שומע" (טו,יד). 3. החרב רומזת על המלחמה בעמלק (טו,ז) ועל: "וישסף" (טו,לג). 4. "בטלאים" (טו,ד) והצאן שחמלו עליו. **שאלה לשלחן השבת תרומה** - שאלנו: סימן רנ"ד בשו"ע (יו"ד) עוסק באיסור זה ליטול צדקה מן הגויים, מדוע הגמרא במספר מקומות אחרים (גזיר סב, חולין יג) מבארת שמותר ליטול קרבנות מן הגויים, ומדוע אין אנו חוששים להוסיף להם זכויות? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. אם נותנים הגויים לשם שמיים ולגדל את שמו, אזי ישראל מתעלים אף הם בנתינה זו. אך בצדקה לעניי ישראל, הדבר מבזוה שישראל הקדושים נזקקים להשפיל עצמם בפני האומות. 2. יש את העניין דווקא בצדקה ובדברים כדומה שיש בהם כפרה, אזי אין אנו מניחים להם. אך בקרבנות (נדבות ונדרים), אין בזה משום כפרה ולכן מותר. (הגהות מיימונית) 3. אכפת לנו רק בדברים שאוכלים פירותיהם בעולם הזה, כגון גמילות חסדים (צדקה) אבל לא בדברים ששכרם הוא רק לעולם הבא. 4. אולי יש לחלק בין מתן חפצים למתן ממון.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרמוזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
temunabaparashah@gmail.com
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

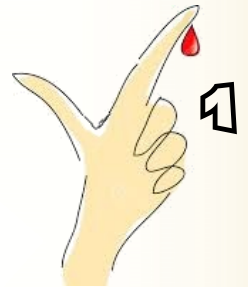
4

3

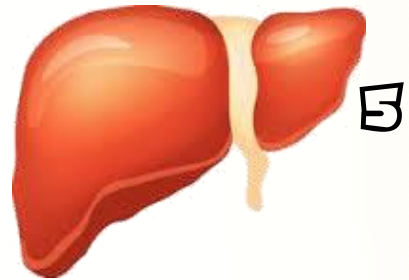
2

1

6

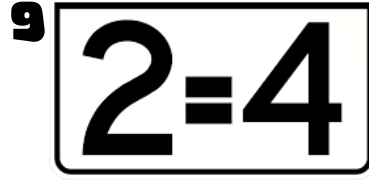
5

7

10

9

8

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

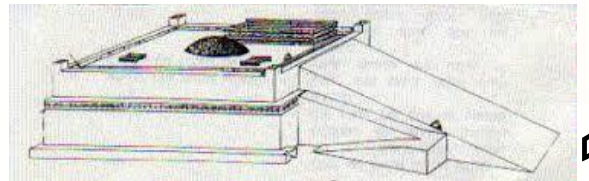
תשובה לגיליון הקודם
"את ידיהם" (מ,לא)

13

11

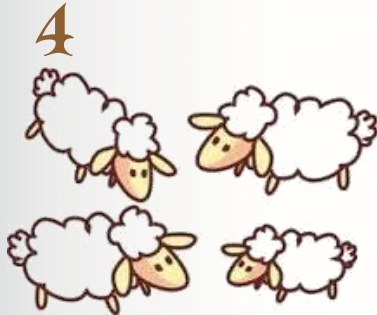

12

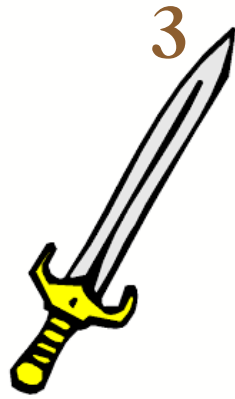
הפטרת זכור "כה אמר ד" (שמואל א טו ב'-לד)

טמונות בהפטרה

כל הזכויות שמורות לאורן ביין.

4

3

2

1